

WOENSDAG, den 20sten Juli 1825.

Publikatien.

Wij GODERT ALEXANDER GERARD PHILIP BARON VAN DER CAPELLEN, Groot-Kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, Secretaris van Staat, Gouverneur Generaal over Nederlandsch Indië, enz., enz., enz.

In RADE.

Aan allen die deze zullen zien of hooren lezen SALUT! doen te weten.

ALZOO Wij in ernstige overweging hebben genomen, en Ons bij ondervinding is gebleken, dat de wetten en verordeningen, tot nog toe in Nederlandsch Indië, met betrekking tot de entrepôts en entrepôt-regten, mitsgaders tot de overscheppingen op de reeden, van goederen aan het middel der inkomende en uitgaande regten onderworpen, bestaan hebbende, niet genoegzaam aan derzelver heilzaam oogmerk hebben beantwoord, alsmede dat de bedoelde wetten en verordeningen successively gemaneerd, niet voldoende bekend zijn, om aan het algemeen, door derzelver duidelijkheid en vereenvoudiging die volkomen zekerheid en gerustheid te geven, welke tot uitbreiding en duurzame vestiging van eenen algemeenen handel, op milde beginselen rustende, en bijzonder tot aanmoediging en facilitering van den inlandschen handel, gevorderd worden;

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, te arresteren het navolgend

REGLEMENT op de entrepôts en entrepôt-regten, mitsgaders op de overschepping van goederen op de reeden, in Nederlandsch Indië.

Art. 1. Van den dag der afkondiging dezer publikatie worden ingetrokken en buiten werking gesteld alle vroegere wetten, reglementen, orders en bepalingen, op het stuk der entrepôts en entrepôt-regten, zoo wel als op dat der overscheppingen op de reeden in Nederlandsch Indië bestaande, en speciaal die, voorkomende bij het reglement van den 28sten augustus 1818, op het heffen der inkomende en uitgaande regten; bij de instructien van den 20sten oktober daaraan volgende voor de waterskaals en ontvangers van hetzelfde middel; bij de publikatien van den 13den oktober 1821, 8sten februari en 9den juli 1822; en bij de resolutien van den 7den oktober 1823 no. 11, en 2den november 1824 no. 16, met de daartoe behoorende tarieven, en alle andere opgevolgde verordeningen en wijzigingen, hoe ook genaamd, thans nog in Nederlandsch Indië in vigueur zijnde.

Art. 2. Op alle plaatsen in Nederlandsch Indië, alwaar het belang van den handel zulks zal vorderen en geene andere redenen van gewicht daartegen bevonden zullen worden te bestaan, zullen entrepôts worden opgericht.

Art. 3. In deze entrepôts zullen, onder de hierna te melden bepalingen, worden toegelaten, alle goederen, zonder onderscheid, en van waar ook aangebragt wordende; met uitzondering alleen van buskruit, schietgeweer en andere vuur wapenen, voor zoo ver de invoer daarvan, bij

publikatie van den 28sten mei 1822 is verboden.

Art. 4. Voor entrepôt regt zal worden betaald één ten honderd van den oorspronkelijken faktuur-prijs der goederen, of bij ontstentenis van zoodanige fakturen, volgens de waarde, op welke gelijke goederen, het laatst in het entrepôt zijn ontvangen; dan wel, wanneer de berekening ook op dien voet niet kan geschieden, volgens de waarde van het kostende der goederen, op eene verklaring, door den eigenaar der goederen, of in zijnen naam, onder presentatie van eede te doen. Het entrepôt regt zal dadelijk, na dat de goederen in entrepôt zijn gekomen, moeten worden voldaan.

Art. 5. Bovendien zal voor de geëntreposeerde goederen, eene billijke pakhuis-huur worden betaald, welke nader zal worden geregeld; zullende behalve zoodanige huur, in geen geval, eenige kosten van toezigt van die goederen, aan de belanghebbenden mogen worden in rekening gebragt.

Art. 6. De ambtenaren, met het op en toezigt over de entrepôts belast, zijn in geen deele verantwoordelijk voor de goederen, welke in entrepôt worden gelegd, ten ware die, door bewezen verzuim, nalatigheid of slordigheid van die ambtenaren, mogten zijn vermist, bedorven of in waarde verminderd.

Art. 7. Geene goederen zullen in entrepôt, anders dan op behoorlijke aangifte worden opgenomen, noch zonder zoodanige aangifte daaruit worden ontslagen. Deze aangiften zullen moeten geschieden, op dezelfde wijze, als voor de inkomende en uitgaande goederen, bij de wetten en reglementen is bepaald.

Art. 8. Er zullen geene goederen in entrepôt worden ontvangen, noch uit hetzelfde worden vervoerd of afgegeven, anders dan bij geheele balen, pakken, vaten, tonnen of ander fust, manden, kisten of kasten; en zal bovendien uit de entrepôts geen Invoer mogen geschieden van goederen, beneden de waarde van een duizend Indische guldens.

Art. 9. Geëntreposeerde goederen kunnen ten allen tijde in het zelfde entrepôt, op naam van een' anderen worden overgeboekt; zij kunnen mede ten allen tijde van het eene entrepôt naar het andere, onder de vereischte zekerheid, worden overgebragt, het zij op naam van den entreposeur of van den nieuwen verkrijger; in beide gevallen zal geen nieuw entrepôt regt gevorderd mogen worden, het welk slechts eenmaal zal behoeven te worden voldaan, zoo lang de goederen in entrepôt blijven, en niet in- noch uitgevoerd worden.

Art. 10. Bij den invoer van geëntreposeerde goederen, zullen dezelve goederen beschouwd worden, als onmiddellijk uit zee komende, en als zoodanig aan de voldoening der volle inkomende regten onderworpen zijn.

Er zal geen invoer van geëntreposeerde goederen mogen geschieden, in havens of andere plaatsen, alwaar de schepen of vaartuigen, met welke die goederen zijn aangebragt, slechts tot het entreposeren van goederen, en niet tot den invoer, volgens de bestaande wetten, zijn gerechtigd.

Art. 11. Het entrepôt is, onder toezigt van de ambtenaren der inkomende en uitgaande regten, voor de belanghebbenden

toegankelijk, op alle dagen waarop, en gedurende al den tijd, dat het kantoor van den ontvanger, volgens de plaatselijke reglementen, geopend moet zijn.

Art. 12. Op alle plaatsen, alwaar een entrepôt nu reeds bestaat of in het vervolg zal worden opgericht, zal het aan de schepen of vaartuigen van alle volkeren en natien, van waar komende en werwaarts ook bestemd, vrijstaan, tot het lossen van goederen in entrepôt binnen te loopen en intekla en. Gelijk het ook aan alle schepen en vaartuigen, zonder onderscheid, van nu af aan geoorloofd zal zijn, om op gemelde plaatsen, zoo wel uit het entrepôt, als daar buiten, ladingen inteneimen en van daar uit te klaren; wordende mitsdien bij deze het reglement van 28 augustus 1818, op het heffen der inkomende en uitgaande regten, mitsgaders alle andere bestaande, met het hierboven gestatueerde strijdige, bepalingen, en speciaal die, voor komende bij de publikatie van 11 februari 1823, in zoo ver ingetrokken en buiten werking gesteld.

Art. 13. Behalve de entrepôts welke nu reeds te Batavia en Riouw bestaan, zal er onverwijld een entrepôt te Amler, in de residentie Bantam, worden opgericht.

Art. 14. Van de thans reeds geëntreposeerde en nog in entrepôt liggende goederen, zal aan de belanghebbenden worden teeng betaald, het verschil hetwelk er bestaat, tusschen de vroeger bepaalde entrepôt-regten, en het regt van een ten honderd bij deze publikatie bepaald.

Art. 15. De wetten en verordeningen thans bestaande op de overschepping van goederen uit het eene schip of vaartuig in het andere op de reeden, en speciaal de bepalingen, ten dien aanzien, voorkomende bij het reglement van 28 augustus 1818, op de heeling der inkomende en uitgaande regten, mitsgaders bij de publikatie van 13 oktober 1821, worden bij deze ingetrokken en buiten werking gesteld.

Art. 16. Voortaan zal het een ieder vrijstaan, op de reede goederen uit het eene schip of vaartuig in het andere overteschepen, onder de volgende bepalingen:

a. Dat de overscheep niet begonnen, veelmin gedaan worde, anders dan op uitdrukkelijke schriftelijke vergoeding van den ontvanger der inkomende en uitgaande regten, aan wien de belanghebbenden tot dat einde eene schriftelijke aanvraag zullen moeten doen, houdende: de namen en vlaggen der schepen of vaartuigen, tusschen welke de overschepping geschieden zal; de namen der gezagvoerders; de plaats van waar de schepen of vaartuigen gekomen, en die werwaarts die schepen respectively bestemd zijn; de benaming, hoedanigheid en waarde der overteschepen goederen, alsmede de merken, nummers, het gewicht en de hoeveelheid der balen, pakken, fusten enz. der overteschepen goederen, de plaats van waar die goederen zijn aangebragt, en die van derzelver oorspronkelijke bestemming.

b. Dat de overschepping niet geschiede, dan onder het noodige toezigt van de ambtenaren der inkomende en uitgaande regten; zullende tot dat einde altijd een der beoedigde beambten van

dat middel, bij elke overschepping tegenwoordig moeten zijn, aan wien daarvoor een daggeld van tien indische guldens zal worden toegelegd, door de belanghebbenden te voldoen.

c. Dat alvorens de overschepping geschiedt, de wegens den overscheep verschuldigde regten, ten kantore van den ontvanger der inkomende en uitgaande regten voldaan zijn, of daarvoor voldoende borgtocht gesteld worde.

Art. 17. De goederen, welke op de reeden worden overgescheept, zullen onderworpen zijn, aan de navolgende regten en bepalingen:

BEPALDE WAARDE DEREN WILKES- HESCHERPE WORT TOEGE- STAN.	Minimum.	REGTEN TE KOLDUEN VAN DE OPGESCHERPE GOEDEREN DOPGESCHERPE IN			
		Nederlandsche schepen.		Buitenlandsche schepen.	
	Onbepaald.	Entrepôt regt.	Entrepôt regt.	Entrepôt regt.	Uitgaande regten.
	f 3000.	Entrepôt regt.	Entrepôt regt.	Vrij.	Uitgaande regten.
	Onbepaald.	Entrepôt regt.	Entrepôt regt.	Vrij.	Uitgaande regten.
	Onbepaald.	Entrepôt regt.	Entrepôt regt.	Vrij.	Uitgaande regten.

Art. 18. Ten gerieve van den handel, zullen alle de reglementaire bepalingen, aan welke bij deze publicatie wordt gerefereerd, in een afzonderlijk reglement yervat, en onverwijld ter kennis van het publiek worden gebracht.

En op dat niemand hiervan onwetenheid voorwende, zal deze alom waar zulks gebruikelijk is, worden afgekondigd en aangeplakt in de Nederlandsche, Inlandsche en Chinesche talen.

Lasten en bevelen voorts, dat alle hogere en lagere kollegien en ambtenaren, justiciëren en officieren, ieder voor zoo veel hem aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering dezer de hand zullen houden, zonder eenige oogluiking of aanzien des persoons.

Gegeven te Batavia, den 12den juli des jaars 1825.

VAN DER CAPELLEN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De algemeene secretaris,
BOUSQUET.

Wij GODERT ALEXANDER GERARD PHILIP BARON VAN DER CAPELLEN, Groot-Kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, Secretaris van Staat, Gouverneur Generaal over Nederlandsch Indië, enz., enz., enz.,

In RADE.

Aan allen die deze zullen zien of hooren lezen SALUT ! doen te weten.

Alzo Wij in overweging hebben genomen, de noodzakelijkheid om, door het stellen eener geld boete, de hand te hou-

den aan de behoortlijke nakoming van art. 44, der ordonnantie op de heffing van het middel der verponding, op de eilanden Java en Madura, gearresteerd bij Onze publikatie, van den 28sten januari 1823; bij welk artikel is bepaald, dat alle nieuw opgerigte gebouwen eene maand na de voltooiing, en voor dat dezelve zullen bewoonbaar zijn, door de eigenaars zullen moeten worden aangegeven, ten einde na derzelver voltooiing getaxeerd, op het quotier gebragt, en aan de grond belasting onderworpen te worden, enz.,

Zoo is het dat Wij, bij Onze resolutie, op heden in Rade genomen, hebben goed gevonden en verstaan: bij ampliatie van voors: art. 44. der ordonnantie op de heffing van het middel der verponding, op de eilanden Java en Madura, gearresteerd bij Onze publikatie van den 28sten januari 1823, te bepalen: dat voortaan, bij verzuim van de in dat artikel, bedoelde aangifte door de eigenaren, van nieuw opgerigte gebouwen, zoodanige eigenaren zullen verbeuren eene boete, gelijkstaande aan het bedragen der jaarlijksche verponding, voor welke de voorschreven gebouwen zullen worden aangeslagen; zullende echter deze boete voor elk alzo nieuw opgerigt gebouw, in geen geval boven eene som van Ind. f 25. (vijf-en-twintig gulden Indisch) mogen belooopen.

En op dat niemand hiervan onwetenheid voorwende, zal deze alom waar zulks gebruikelijk is, worden afgekondigd en aangeplakt in de Nederlandsche, Inlandsche en Chinesche talen.

Lasten en bevelen voorts, dat alle hogere en lagere kollegien en ambtenaren, justiciëren en officieren, ieder voor zoo veel hem aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering dezer de hand zullen houden, zonder eenige oogluiking of aanzien des persoons.

Gegeven te Batavia, den 12den juli des jaars 1825.

VAN DER CAPELLEN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De algemeene secretaris,
BOUSQUET.

Benoemingen.

CIVIEL DAPARTEMENT.

Tot Prokureur Generaal bij het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch Indië, de President bij den Raad van Justitie te Batavia, Mr. G. T. Blom.

Tot President van den Raad van Justitie te Batavia, het Lid bij het Hoog Gerechtshof, Mr. J. H. Spiering.

Tot gewone leden bij het Hoog Gerechtshof, de buitengewone leden, Mr. J. F. W. van Nes en Mr. F. G. Fontein.

Tot eersten kommis ter secretarie van het Gouvernement der Molukkos, C. van Koetsveld.

Tot eersten klerk ter algemeene secretarie, J. T. van de Graaff.

KOLONIALE MARINE.

Tot buitengewoon kadet, de kweekeling, A. L. Weddik.

HONORABEL ONTSLAGEN.

De opziener der bosschen te Japara, A. Frans.

BATAVIA, den 19den juli.

Wij achten het een genoeg onzen lezers te kunnen berigten, dat de hoop, welke wij in ons no. 23 te kennen gaven, dat spoedig eene vereeniging van menschen vrienden mogt plaat vinden, ten einde ook hier te lande het inzamelen van liefdegiften te besturen en te bevorderen voor onze ongelukkig geworden landgenooten bij den bitteren watersnood van februari ll., zich herreids verwezenlijkt heeft; hebbende, op uitnoodiging van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, zich eene kommissie tot voorschrijven eende gevormd, aan het hoofd van welke zich bevindt

de Heer Raad van Indië R. D'ozij, en die verder zamengesteld is uit de Heeren C. S. Graaf van Hogendorp, J. van der Vinne, D. Lenting, J. Druy, O. M. Roberts en Ten Brinck.

Deze kommissie zal zich onverwijld onledig houden met zich in betrekking te stellen tot al de autoriteiten, niet alleen op Java, maar ook alom elders in Nederlandsch Indië, ten einde eene geregelde inzameling te verzekeren van de gaven, welke de ingezetenen zullen bestemmen voor eene zoo geheiligde zaak, en vooral ook te zorgen voor eene goede en spoedige overmaking van de gegevene gelden naar Europa; daar, zoo ooit, hier despreuk geldt, dat die spoedig geeft, dubbeld geeft.

De Staats Courant van den 22sten februari deelt een besluit des Konings mede, waarbij aanvankelijk geregeld wordt het gebruik, hetwelk gemaakt zal worden van de opbrengst der algemeene kollekte, in Nederland uitgeschreven, tot ondersteuning van de noodlijdenden door de hooge vloed, welke in den aanvang dier maand eenige provincien geteisterd hebben, en bij welk besluit eene kommissie wordt ingesteld tot het ontwerpen eener voordragt van den maatstaf, waarnaar ieders aandeel in de voorschreven opbrengst, door Zijne Majesteit zal worden vastgesteld, welke kommissie, onder den naam van Hoofdkommissie, zal worden geadsisteerd door distrikts of sub kommissien, te zamengesteld uit de aanzienlijkste en meest geschikte ingezetenen der distrikten, welke door de overstromingen geleden hebben.

Tot Voorzitter dier Hoofd-kommissie is door Z. M. benoemd de Luitenant-Generaal J. W. Janssens, Kanselier der Militaire Willems-Orde; en tot leden de Baron van Brien en van de Groote Lindt, Lid der Eerste Kamer van de Staten Generaal, de heer d' Olijslaeger, Lid der Algemeene Rekenkamer, de Baron Stoet van Oidruitenborgh, Ontvanger Generaal der Loterijen, en de heer de Wendt, Voorzitter der Algemeene Rekenkamer; terwijl aan die kommissie als amanuensis is toegevoegd de Referendaris, Jonkheer Quarles van Ufford.

Uit de Nederlandsche Staats Courant van den 8sten maart j.l., zien wij dat de zitting der beide kamers van de Staten Generaal, op den 5den bevorens, door den Minister van Binnenlandsche Zaken, namens den Koning, is gesloten, met de volgende aanspraak:

EDEL MOGENDE HEEREN,

» De werkzaamheden der zitting, welke ik in naam des Konings kom sluiten, zijn niet minder belangrijk geweest dan die van vorige zittingen. Het burgerlijk wetboek bijna afgewerkt zijnde, zullen U Ed. Mog. zich welhaast met het onderzoek der andere wetboeken kunnen onledig houden.

» Eene verbetering van groot belang, eene uitgestrekte droogmaking namelijk, heeft u de dankbaarheid van het gewest, hetwelk deze sedert lang begeerde, doch naauwelijks durfde hopen, doen verwerven.

» De Koning had gewenscht, de wet op de schutterijen aan Uwe deliberatien te onderwerpen; doch op dezelve zijn nieuwe aanmerkingen gevallen, die de aanbieding dier wet hebben doen verschuiven.

» De Koning vleit zich, dat deze gaping, welke in de volledige uitvoering der Grondwet nog bestaat, in de eerstvolgende zitting zal kunnen worden aangevuld.

» Zijne Majesteit heeft de ontwerpen van wet, eenige wijzigingen van sommige belastingen bevattende, ingetrokken. Het is niet zonder leedwezen, dat Hoogstdezelve het oogenblik heeft zien verijdelen, waarop eene verlangde betere evenredigheid in de verdeling der lasten de belanger der schatplichtigen met die van de schatkist zal vereenigen.

» Middelwyl, dat dit onderwerp op nieuw bij U Ed. Mog. ter tafel zal kunnen worden gebragt, zal de Koning gebruik maken van de middelen, welke de bestaande wetten aan de hand geven, om zoo veel mogelijk, het oogmerk, hetwelk Hoogstdezelve zich heeft voorgesteld, te bereiken, en om aan de geuite wenschen te voldoen.

» Het laatste tijdvak der zitting van U Ed. Mog. is door onheilen gekenmerkt geworden. Eene jammervolle ramp heeft verscheiden oorden verwoest. De Natie heeft in deze, zoo als in alle dergelijke omstandigheden, moed, lijdzaamheid, en eene uitstekende mildadigheid aan den dag gelegd.

» Het Gouvernement heeft getracht, deszelfs pligten te vervullen; U Ed. Mog. hebben hetzelfde edelaardig ondersteund, en deze dierovoudige vereeniging van gevoelens en zorgen zal, onder medewerking der goddelijke Voorzienigheid, het spoedig en geheel herstel der rampen, de herstelling, of ten minste de verzachting der onheilen te weeg brengen.

» De Koning koestert, met genoegen, de hoop, dat Hoogstdezelve, bij de opening der volgende zitting, U Ed. Mog. de verzekering zal kunnen geven, dat, te dien opzichte, door het Gouvernement niets meer te verigten valt,—door de Natie niets te verlangen overblijft.

» Ik verklaar, in naam des Konings, dat de vergadering der Staten Generaal is gesloten. „

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, den 8sten januari.

Dezer dagen heeft men het additioneel artikel bekend gemaakt wegens de troepen, welke nog, op bijzonder verzoek van den Koning van Spanje, in deszelfs Rijk achter blijven, behalve de 22.000 man, waarvoor in de conventie van 1 December is gestipuleerd.—Bij dit artikel wordt bepaald dat de fransche armee in Spanje 300.000 man zal belopen, doch dat Spanje slechts in de kosten van 22.000 man zal voorzien. Wegens den tijd, gedurende welken dit meerder bedrag op den spaanschen bodem zal verblijven, is bij dit artikel niets bepaald.

—In de Kamer der Pairs zijn ingekomen vier voordragten van wet; als onder anderen een nieuw voorstel, om den Koning de bevoegdheid te verleen, om vrouwenkloosters te vestigen en dezelve vrijheid te geven, om vast goed aantekopen, en eene wet op het straffen van heiligschennis. Bij deze wet wordt heiligschennis verklaard te zijn het ontheiligen van gewijde vaten en van gewijde hostien. Men stelt voor, het eerste te straffen met den dood; het tweede met den dood der vade moorders, dat is, met het afhouden van de hand voor de uitvoering der doodstraf. Men heeft te gelijker tijd zwaarder straffen dan de tegenwoordige voorgesteld, op het plegen van diefstallen en van andere wanbedrijven in keken of gebouwen voor den eeredienst ingericht, zoo wel in die van den godsdienst van den Staat, als in die der wet-lik erkende godsdiensten.

den 9den januari.

Men onderhandelt thans met het hof van Rome, ten aanzien der zoogenaamde geestelike huwelijken, te weten de zoodanige die volgens de bestaande wetten niet mogen worden aangegaan, doch voor welke men van den Paus, behoudens eene geëvenredigde opoffering, de gevorderde toestemming kan erlangen. Men meent dat de een of andere gemakkelijken de voordragt, wegens de teruggave van de registers van den burgerlijken stand aan de geestelijkheid, te dragen.

—De Kamer der Gedeputeerden heeft zich gisteren bezig gehouden met petition. In eene dierzelve gaf de rekestant te kennen, dat hij in den tijd hebbende gekocht eenige goederen van gewezen emigranten, bij de restauratie, aan den voormaligen bezitter eene aanmerkelijke som gelds had gegeven, ten einde den koop door denzelfden te doen bevestigen;—dat, daar die bezitter al nu nog eens schadeloos zoude worden gesteld, hij vermeende recht te hebben op een gedeelte dier schadevergoeding, en wel voor de som, die hij den gewezen emigrant had verstrekt.—De kom-

missie, welke uit ministeriële bestaat, heeft voorgesteld de petition naar de bureaux te verzenden, doch men heeft niet zonder verbazing vernomen, dat gedeputeerden, als de heer *Puymaurin* en anderen, hebben voorgedragen, om het rekest ter zijde te leggen, op grond, dat de koopers der nationale goederen gelijk konden worden gesteld met opkoope van gestolen goed. De liberalen hebben genoemden spreker zijne onvoorzigtige, ja zelfs oproerige uitdrukking onder het oog gebragt, doch desniettegenstaande is het voorstel der commissie slechts met eene geringe meerderheid aangenomen.

—Het besluit van Engeland, om met de voormalige spaansche kolonien handelstractaten te sluiten, en dezelve alzoo met de daad als onafhankelijke Staten te erkennen, schijnt kwalijk naar den zin der ministeriën, welke te dien aanzien aanmerken, dat een dergelijke maatregel Spanje nimmer van zijne regten kan berooven, of beletten, dat deze mogendheid die kolonien naderhand op nieuw vermeerstere. Van den anderen kant schijnt men te gelooven, dat de maatregel een weinig onverwacht is genomen, en dat de Engelschen gebruik maken van het oogenblik, dat het fransche ministerie noodwendig den vrede moet behouden, ten einde de prijzen der openbare fondsen te stijven, om aan zijne verbindtenissen en beloften te kunnen voldoen. Wat daar van zij, zal nader blijken;—de koningsgezinden verzekeren, dat de mogendheden van het Heilig Verbond, dadelijk na het ontvangen van de bedoelde tijding, bij een zijn gekomen.

den 11den januari.

—Het aantal der genen, welks belang hebben bij de schadeloosstelling der gewezen emigranten, doch welke hun misnoegen toonen, wegens de voordragt, om dien maatregel te verbinden aan eene vrijwillige concessie der 5 pct. renten, groeit aan. De markies de *Citeaux* heeft zich weder aan hun hoofd gesteld.

Deze staatsman meent, dat de schadeloosstelling, welke in vijf jaren moet aflopen, geenen anderen waarborg heeft dan de grillen van het fortuin, zoo hij zich uitdrukt;—dat, zoo er gedurende dien tijd iets bijzonders in Europa gebeurt en de Franschen worden opgewekt uit hunne vreedzame sluimering, de bedoelde operatie stil moet staan; dat aldan eene daling in de prijzen der fondsen de emigranten, zoo wel als de genen, welke zich aan de agiotage hebben overgegeven, groote verliezen kan berokkenen, en dat het natuurlijk gevolg dezer bedenking zal zijn, dat de gewezen emigranten hunne renten dadelijk voor een klein geld verkoopen, en dus in den grond nieuwe schade lijden. Hij meent verder, dat de personen, welke met de uitvoering der wet belast zullen worden, als de minister van financiën, de prefecten en de commiesen, die de prefecten zullen benoemen, niet onafhankelijk genoeg zijn, om den algemeenen maatregel zonder willekeur of eigenbaat tot stand te brengen, en meent ten slotte, dat het eene groote onvoorzigtigheid is, om, bij het einde eener omwenteling en het begin eener nieuwe regering, zulk een wijd veld voor het spel in de fondsen open te zetten.

—Men heeft wel gewacht, dat de liberalen den onbedachten nitval van den heer *Puymaurin*, tegen de bezitters van nationale goederen in het algemeen, niet onopgemerkt zouden hebben gelaten, ten einde nieuwe bezwaren tegen het ontwerp van schadeloosstelling te opperen, doch men heeft zich kwalijk kunnen voorstellen, dat ministeriële schrijvers, en wel van een blad, waarop, zoo men algemeen verzekert, de heer *de Villèle* een bijzonderen invloed heeft, zich de moeite zouden hebben gegeven, om die dwaze taal te verdedigen. Eene der hoofdgronden der ministeriën toch is, behalve de rechtvaardigheid der zaak, de nuttigheid, om, door de schadevergoeding, het groot aantal nationale goederen te ontheffen van het wantrouwen, 't welk de menigte steeds, met betrekking tot het rustig bezit derzelve, blijft voeden, en 't welk te weeg brengt, dat men die goederen tot heden toe nimmer tegen de waarde kan verkoopen? En hoe zal men nu dat oogmerk bereiken, bijaldien de Gedeputeerden der natie de bezitters der nationale goederen, ondanks de bepalingen van de constitutie, en ondanks de schadeloosstelling van wege den Staat, met bezit-

ters van gestolen goed gelijk stellen, en de ministeriën die vergelijking wettigen. Dergelijke ongerijmdheden hebben dan ook anderen reeds in zoo verre verstoort, om in de Kamer rond te deelen een ontwerp, om alle de gewezen emigranten, gedeporteerd en vervoordeld te herstellen in het bezit van alle de goederen, welke hun, uit kracht van de revolutionnaire wetten, na het jaar 1791, zijn ontfond geworden. Het ontbreekt niet aan lieden, welke zich overtuigd houden, dat een ontwerp, strekkende om eene der allergewichtigste bepalingen der constitutie zoo geheel en al het onderst-boven te keeren, als zeer oproerig moet worden aangemerkt. De heer *de Puymaurin* heeft voorts gemeend den heer *de Pradt* eenige beleedigen te moeten toevoegen, wegens zijn geschrift over de bedoelde aangelegenheden. Deze heeft onmiddellijk in 't openbaar geantwoord, en de eerste heeft het publiek het genoegen gegeven van met zijnen tegenstander in eene staatkundige briefwisseling te treden, waarvan hetzelve zich nog veel vermaak belooft.

—Men verzekert, dat de britsche regering dezer dagen het fransche gouvernement officieel kennis heeft gegeven van het gewichtig besluit, door dezelve genomen, om met sommige zuid-americaansche gouvernementen handelstractaten te sluiten, en gevolgelijk derzelve onafhankelijkheid te erkennen. Terstond daarop is een courier naar Madrid gezonden. De koningsgezinden meenen, dat de gezanten van de groote Mogendheden van het Heilig Verbond alhier, berigt van den genomen maatregel hebben gezonden aan hunne ambtgenooten in Madrid en dit berigt hebben verzeld door nota's, in welke eenig misnoegen wegens dit besluit zoude doortralen;—wat daar ook van zij, de gelijke nota's bekomen eerst dan alleen eenig gewigt, wanneer de meeningen der respectieve kabinetten wegens den bedoelden maatregel bekend worden.—De ministeriën kennen den maatregel af; zij beschouwen denzelfden als eene gewichtigen stap, bij welken het engelsch gouvernement, 't welk, naar hun oordeel, ten aanzien van Ierland, zoo zeer de legitimiteit behoeft, kwalijk doet, van het belang van bijzondere personen te stellen boven dat van het algemeen; maar zij willen het er volstrekt niet voor gehouden hebben, dat de fransche ministers dit besluit van Engeland niet zouden hebben voorzien.—Onpartijdigen blijven van gevoelen, dat de last, welke Frankrijk zich met zijne bemoeijng in de spaansche aangelegenheden op den hals heeft gehaald, en de voorgenomene schadevergoeding, in verband met eene gewichtige financiële onderneming, de britsche ministers hebben doen gevoelen, dat zij in de tegenwoordige omstandigheden gernstelijk hun handels-belang konden doen gelden;—en dat de maatregel welligt eenigzins is verlaast door het voortdurend en thans onbepaald verblijf der fransche troepen in Spanje.

GROOT-BRITANNIE.

Londen, den 25sten februari.

Een amerikaansch dagblad bevat de volgende zinsnede: » De president heeft onlangs eene massa van stukken aan het congres medegedeeld, uit welke de uitwerking blijkt, welke de erkenning der Zuid-Amerikaansche Staten op de betrekkingen van ons gouvernement met Spanje heeft aangebragt. De communicatie tuschen de beide gouvernementen bewijst verbittering van beide kanten. Het gedrag van den heer *Anduaga*, voormalig minister van Spanje te Washington, is zoo beleedigend geweest, dat de heer *Nelson*, amerikaansche minister te Madrid, belast geweest is, om eene aanklagt deswege bij het spaansche gouvernement in te leveren.

den 25sten februari.

Men heeft alhier de couranten van Lissabon, tot den 12den februari ontvangen. Dezelve behelzen geen staatkundig nieuws. In eenen particulieren brief van den 12den wordt het volgende gemeld:

„ In deze stad zal weldra eene bijeenkomst plaats hebben van gezanten van Engeland, Frankrijk en Spanje, ter zake van de erkenning, welke Engeland, niet alleen van Zuid-Amerika, maar zelfs van Brazilië gedaan heeft. Zulks zal ongetwijfeld tot een groot geschil aanleiding geven, waarvan wij den uitlag met bezorgdheid te gemoet zien.

Er zijn twee officiële depeches van Bolivar publiek gemaakt, waa van eene is gedagteekend den 18den september en eene den 4den oktober. Dezelve behelzen, dat, sedert het gevecht van Junin, er geen e natig treffen heeft plaats gehad, daar de Spanjaarden hunnen aftogt hadden voortgezet, en de bruggen op de Apurimac, behalve die van Seopa, alwaar zij een detachement hadden gelaten, megenomen of afgebroken hadden.

De depeche van den 4den oktober lehelst, dat het leger van Bolivar a'stoen het geheele, door Cuzco ontruimde land bezette, hetgeen verscheiden provincien van het departement van Cuzco bevatte, en dat hetzelfde de gansche linie van de Apurimac dekte en gadesloeg. Dezelve voegt er bij, dat de Spanjaarden vele soldaten door deserte verloren, en eindigt in de volgende hewoordingen: „De inwoners van dat gedeelte van Peru geven dagelijks meer en meer blijken van hunne liefde voor de geheiligde zaak van hun land, en van hunne erkenenis voor de gewigtige diensten van Z. Exc. en de dapperen, welke de regten van den mensch in den tegenwoordigen kampstrijd ophouden. Het is dus te voorzien, dat, zoo lang het bevrijdend leger de toegenegenheid des volks zal wegdagen, hetzelfde niets zal ontbreken, wat het voor deszelfs onderhoud en welzijn benodigd heeft. Het zou dus dwaasheid zijn, wanneer men, in de tegenwoordige omstandigheden, een enkel oogenblik aan de spoedige en volkomene bevrijding der republiek wilde twijfelen.

SPANJE.

MADRID, den 10den februari.

Behalve den buitengewonen gezant, welke naar Petersburg gezonden is, is er bij den raad van ministers heden kwestie geweest, om nog twee andere gezanten naar de hoven van Beëlijen en Weenen te doen vertrekken; doch het schijnt, dat het verschil van gevoelens in den raad belet heeft, dat er iets omtrent die gezanten beslist is: dit verschil schijnt veroorzaakt te zijn door de taal van den oostenrijkischen minister, bij ons hof geaccrediteerd, welke, ofschoon den maatregel, door het britsch kabinet genomen, niet voorsprekende, zich ook niet vijandig tegen denzelfden heeft uitgelaten.

Van eenen anderen kant doet het gouvernement overal publiek maken, dat het de tijding heeft ontvangen van de aankomst der exeditie van 1500 man, welke van Ferrol vertrokken was; maar het verzwijgt zorgvuldiglijk die der volkomen nederlaag van de generaals Cisterac en Lissena, welke het gelijker tijd bekomen heeft, en deszelfs stilziggendheid, ten opzigte van laatstgemelde, belet een ieder geloof aan de eerste tijding te slaan, daar wij gewoon zijn, dikwijls bij ons eene overwinning te hooren aankondigen, wanneer wij eene nederlaag ondergaan hebben.

Mengelingen.

NEDERLANDS WATERNOOD.

Neen, 't manlijk oog schaamt zich geen tranen,
Geen zucht, der engenborst ontsaan,
Geen klagt, 't gevoelvul hart, door weethoed
[afgedwongen]

Geen Nederlander, overmant
De rouw om 't dierbaar Vaderland,
Zoo fel, door Watermood, geteisterd en besprogen.

Neen! schoon verwijderd ver van daar,
Beveiligd voor het stormveer,
Spaart hier geen Batavia of Beld zijn droeve tranen,
Zij tinnen in der braven oogen,
't Berigt, dat aller ziel bewoog,
Doet ook op Java's grond, de zondeer vreugde tanen.

Mijn Vaderland! ook ik schreef met
Mijn vogtig oog getuigt alreë
Hoe diep uw ramp mijn hart onsteld heeft en
[getroffen]

Ach! -schoon mijn voet U niet betreedt,
Het lot, mij U verlaten deed,
Toch, doet uw ongeluk mij huiltrend nederpleffen.

O Grond! eens door der Vadren vlijt,
Ondanks der nageburen nlij,
Ontwoekerd aan het woeden der opgeruide golven,
'k Beween U, nu dat golfgeveid,
Aan Moorderstormen bloot esteld,
U weer zoo jammerlijk, heeft in een zee bedolven.

Verbeelding! -acht wat schetst gij mij?
Wat aakli, treurig schijderij,
Brengt gij me in eenzaamheid voor de afgeweene
[loogen]

Een land dat ons zoo dierbaar was,
Verkerd in eenen waterplas,
En steden door den vloed bespoeld en overtoogen.

Den raad'ons volk in diepe ellend,
Dat vlugend hier en vinds zich wendt
Maar in het bruischend nat, den dood zich
[ziet beschoren];
Wanhopen nog naauw omsield,
De woede van het stroom eweld,
Die laatste, have en vee en alles zien verloren!
Verbeelding! -neen! ik waag het niet,
Te scheiden wat gij mij thans biedt,
'k Zal aan gij dichttaal reël zoo treurig, mij niet wagen;
Ik heb geen woorden -ken geen taal,
Voor zulk een al te droef verhaal,
Mijn kunst vermag niets meer dan weenende te
[klagen].

Hoe! - niet dan klagen? -neen! -toch iets
Vermag zij méér dan enkel niets,
Zij kan, zoo 't noodig waar, de zucht tot weldoer
[wekken];

Zij kan, tot hulp altijd bereid,
Ontwaken doer mildadich id,
Om dus het Vaderland ten voordeel te verstrekken.

'k Benijde nooit des rijkards schat;
Te vrelen, schoon ik niets bezat,
Konde ik, zijn dwaas gezwets, op 't nietig goud
[verdragen];

Maar 'k zoude 't hem misgunnen thans;
Als hij, verslaafd aan zijnen glans,
Geen offer ov'rig had, tot laafnis van 's Lands
[plagen]

Gelijk er menig mensch, den dood
Moest vinden in den Watermood,
Die, zoo veel lands en volks in Neerland kwam
[verslinden];

Zoo moest ook zulk een glorieaard,
Ten loon voor 'ijn' ontmenschten aard,
Den dood in eenen stroom van gloedend goud-erts
[vinden]

Maar neen! -nog rekt weldadigheid,
In 't Vaderland tot hulp bereid,
Aan ongelukken hare altijd milde handen;
En de Edele maagd van smete dan,
Doet, met eene onuitdooftre vlam,
Haar altaar, overal, op 't luisterfijste onthranden.

Haar voorbeeld, ja! -is roemenswaard,
Wel hem! di' zich voor haar verklaart,
Maar nood'loos zal het ook voor ed'le zielen wezen,
Daar elk, reeds is on s'ijld bereid,
Te offren der weldadichheid,
Zij was en is en blijft, bij 't Neerland's volk
[geprezen]

D. H. TEN KATE JAN LOO.

Batavia, den 15 den juli 1825.

Scheepsberigten.

STRAAT-SUNDA.

Doorgezeid

Juli 12—Eng. brik *Indus*, T. Morinij, van Batavia den 10den juli, naar Padang.

Juli 15—Schip *Vijf Gezusters*, Azon Jacometti, van Rotterdam den 18den maart, naar Canton. —Amerik. (schip) *Lady Lond*, Ansij, van New-York den 1sten april, naar dito. —dito brik *Danube*, Bradford, van Boston den 31sten maart, naar dito.

BATAVIA.

Aangekomen.

Juli 12—Zr. Ms. korvet *Dolfijn*, kapt. -luitenant N. P. Blommestein, van Padang den 30sten juni, met Zr. Ms. troepen —schip *Henriette Elizabeth*, F. W. Godt, van dito den 30sten dito, passagier: jufvrouw Wille. —Portugeesch (schip) *Surat*, N. J. Baptista, van Timor-Delle den 20sten dito. —brik *Kolonial Trader*, A. B. Riggs, van Samarang den 6den juli.

Juli 13—brik *Malatie*, Lie Kappie, van Timor-Koepang den 13den juni. —brik *Pasfeking*, Oefi Kiam, van Cheribon den 8den juli. —brik *Elizabeth*, J. Deighton, van Soerabaja den 6den dito, passagier: mevrouw van Sevenhoven, Peitsch, en de heer Baker —schip *Pamalang*, J. Chappel, van Samarang den 7den dito, passagier: de heeren F. van der Hoff en F. Blockland.

Juli 14—brik *Fortuin*, Soera Troeno, van Tagal den 1sten juli.

Juli 15—schip *Tiala*, W. Crozier, van Pontianak den 4den juli, met Zr. Ms. troepen.

Juli 16—brik *Indramajoe*, C. G. Ditloff, van Indramajoe den 4den juli —brik *Pemantan*, Bansan, van Cheribon den 12den dito —schip *Tartar*, R. Sijmons, van Soerabaja den 3den dito, passagier: de heer H. King. —schip *Haphin*, Tan Sinko, van Timor-Koepang den 15den juni —Eng. schoener *Prince Regent*, D. Salomon, van Port-Jackson den 12den dito, passagier: de heer P. Christie —brik *Pongffe*, Lim Tiamko, van Timor-Koepang den 17den dito.

Juli 17—schoener *Anna Jacoba*, J. C. Lorentzen, van Samarang den 9den juli —schip *Marij*, C. Lindam, van dito den 13den dito, passagier: 1ste luit. ter zee Godzen en familie, de heeren M. Beane en Noris.

Juli 18—Eng. schip *Borneo*, J. C. Ross, van Engeland den 24sten februari. —dito schip *John Crawford*, W. Langdon, van Port-Jackson den 11den juni, passagier: de heeren Bennet, Sijfman, Smeleir, jufvrouw Thornton en twee kinderen. —brik *Guld*, Sarif Saleem Bin Agel, van Pekalongang den 13den juli.

Juli 19—schip *Aurora*, H. G. Nanning, van Rotterdam den 22sten februari, passagier: de heeren Sanderson, Hugenholtz en familie, de heer Van Berkel en familie, en de heer Dillebaan —brik *Philotax*, J. Ruurds, van Londen den 20sten maart. —Amerik. schip *Chitapanak*, J. Grosh, van Baltimore den 15den dito. —Eng. schip *Hercules*, W. Dangham, van Sidreij den 12den juni. —schip *Oefi Sijfo*, Sarif Ankawie, van Samarang den 12den juli. —brik *Margaretha*, Abdulla, van Cheribon den 15den dito, passagier: de heer Bloem.

Vertrokken.

Juli 14—brik *Jacoba Ambrosina*, A. G. de Katet, naar Samarang. —kruisprauw *Tenganoes No. 56*, Arpan, naar Inramajoe.

Juli 15—Voor het gouvernement ingehuurd partikulier schip *Marie (in man)*, Sarif Kasim Bin Alie Baraba, naar Soerabaja, passagier: de heer P. de Bruijn en familie, de heer Fisser en familie, de heeren V. D. Silva, J. de Croes, Gabriel, F. H. Reijnders, en de luitenant der 1ste klasse Böhmert Spangenberg en familie. —brik *Experiment*, J. F. Grum, naar Samarang.

Juli 16—Schip *Re-overij*, J. A. Hazart, Jr. naar Timor-Koepang. —Eng. schip *Mary*, F. Steel, naar Sinkapoer, passagier: de heer D. M. Ross.

Juli 17—brik *Kollnia! Trader*, A. B. Riggs, naar Samarang.

Juli 19—Zr. Ms. korvet *Dolfijn*, kapt. -luitenant Blommestein, koersstellende om de oost. —brik *Goed Fortuin*, W. W. Howard, naar Sinkapoer.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. fregat *Melampus*: schepen Rosalie, Wilhelmina, De Jonge Anthony, La Marie, Bertij en Caroma, Buitenzorg, De Gezusters, Jadul Karim, Mastora, Vrouw Helena, Marzoek, Henriette Elizabeth, Pamalan, Thalia, Marij, Aurora, Oefi Sijfo; brikken Clementine, Indramajoe, Malatie, Elizabeth, Pasfeking, Fortuin, Indramajoe, Penantien, Foenst, Geluld, Philotax, Margaretha; schoeners Tartar, Haphin, Anna Jacoba. —Eng. schepen Earl St. Vincent, Admiral Cockburn, Houghly, Borneo, Hugh Crawford, Hercules; brik Comit; schoener Prince Regent —Amerik. schepen Coral, Suffolk, Potomac, Falcon, Ea. Eliza, Catharina, Ganges, Atlantic, Cissapiak; brikken Pionier, Ospreij —Hambur. schip Sopia —Portugeesch schip Aurora —Chineesche jonken Ooanjiang, Hokgoan, Hokloen, Pouwlieng.

SAMARANG.

Aangekomen.

Juli 8—brik *Harriet*, G. White, van Soerabaja, passagier: een officier en zeven weeskinderen.

Juli 9—Chineesche brik *Kingliong*, Siauw Tjingliong, van Makasser —Maleische Praauw *Toop Bea Basa*, van Grisse.

Juli 10—schoener *Tartar*, R. Sijmons, van Soerabaja. —Arab. schip *Albar*, Sech Hossan Bin Oemari, van Batavia, passagier: de heeren J. A. Agamoor en familie, en C. Chatoor.

Juli 11—Arab. schip *Albarok*, brie Mira, van Soerabaja, passagier: mevrouw Mounna en de heer W. C. P. lat.

Juli 12—schip *Lifu*, G. Ingram, van Batavia.

Juli 13—schoener *Anna*, J. C. Goultsmit, van Batavia. —brik *Carolina*, J. Barnds, van Japara.

Juli 14—schip *Hunter*, H. Gibbons, van Batavia. —kruisprauwen *Tenganoes No. 14 en 15*, Mohamat Ijasien en Abdulla, beide van Pekalongang.

Vertrokken.

Juli 8—Chineesche brik *Djie Kimsoen*, Lie Soehong, naar Cheribon.

Juli 9—schoener *Anna Jacoba*, J. C. Lorentzen, naar Pekalongang en Batavia.

Juli 11—Chineesche schip *Oefi Sijfo*, Sarif Kasim Ankawie, naar Pekalongang en Batavia.

Juli 13—schoener *Tartar*, R. Sijmons, naar Batavia. —schip *Marij*, D. Lindam, naar Batavia, passagier: de heeren Noors en Beamin, en luit. ter zee M. Godzen en familie.

Juli 14—brik *Harriet*, G. White, naar Batavia, passagier: de luit. Ekkert.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. kora kora No. 16; kruisprauwen *Tenganoes No. 14 en 15*; schepen *Hunter*, Lijus; brikken Susanna Barbera, Cornelia, Caro, Johanna Hubertina; schoener *Anna* —Arab. schip *Fatakhair*; schoener *Harriet*; Soen Ch ribbon —Maleische brikken prauw *Toop*, sala sala Boening Slamet. —Chineesche brikken *Indien*, Soenhien, Djie Kimsoen, San Poetj: Soep Haphin.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Juli 2—brik *Il phin*, Ten Singko, van Timor-Koepang den 18den juni.

Juli 3—schoener *Kom'ang*, W. Boreen, van Batavia den 13den juni, passagier: de heer C. Harri. —Zr. Ms. roef-kanonneer-boat No. 17, stuurman Van Toll, met een kruisboot om de west. —brik *Pongffe*, Lim Tiamko, van Timor-Koepang den 18den juni.

Juli 7—brik *Anna*, T. Watson, van Batavia den 17den juni, passagier: mevrouw Van der Seijl.

Vertrokken.

Juli 4—brik *Harriet*, G. White, naar Samarang, passagier: een officier, en zeven weeskinderen. —Schip *Boeroen*, W. Lister, naar Kotra-Riengin. —Schip *Marij*, C. Lindam, naar Samarang en Patavia, passagier: 1ste luitenant Godzen en familie, de heer Kalf, en een stuurman.

Juli 5—schoener *Tartar*, R. Sijmons, naar Samarang en Batavia.

Juli 6—brik *Elizabeth*, T. Deighton, naar Batavia, passagier: mevrouw van Sevenhoven, de heer J. F. Peitsch en Baker.

Juli 7—schip *Joninian*, P. Rough, naar Bangermassig, met Zr. Ms. troepen, passagier: opperhoofd van de Zuid en Oost-Kust van Borneo, Halewija.

Juli 8—brik *Haphin*, Ten Sinko, naar Batavia.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. fregatten *Diageraad*, *Euridice*; korvet *Zwaluw*; schoeners *Pollux*; roef-kanonneer-boat No. 7; schepen *Pamanoekan*, Soerabaja, Boeroen; Johanna Frederika; brikken *Livia*, Grace, Margaretha, Fatakhair Moebarak, Pongffe, Anna; schoener *Bembang*; kouter *Gembel Jojo*.